

Infidelitat màxima.

Un relat de: [elbulli](#)
Infidelitat màxima.

Jo sempre hi he cregut, sempre. Aquest és l'home que ens convé, sempre ho he dit. Ja el vaig votar quan anava amb els de l'elefant blau, sí. Després a les eleccions, sí. El 2008 vam parar la moció de censura pels pels, però allí era jo per a ajudar a aturar-la i amb el 40% ja em vam tenir prou. A l'Assemblea vaig votar que no l'inquietessin més, també. Gràcies al meu vot ara és regidor de la casa gran, ves, i també diputat, i doncs. Sempre amb ell! I mira que hi ha gent que li volen mal! Com el tal Bayram Tutumlu, que diu que un tal Miradil Djalalov li va donar diners, quins noms, no? Ves anar-se a dir Tutumlu, on hem arribat. I encara que, amb noms així, posin en entredit als nostres més honorables diputats del nostre parlament, ves no? A on arribarem! I mira que ho ha deixat clar al senyor jutge. Diu, senyor jutge no li faci cas al Tutumlu, que és un canta-manyanes, que els deu milions d'euros me'ls va donar el Djalalov per uns consells que jo li vaig donar i per posar de moda el darrer model de turbant de l'Uzbequistan. Tant clar que està, no? No com l'altre Tutumlu que es el típic oportunista que es dedica a vere qué pilla i si pot ho pilla tot. Ell no, tot no, com a màxim pilla deu milions, res més. I és que és tot ell prudència i saviesa, tantes coses com sap i tant després que és ell, que sap aconsellar a tothom, i bé. I encara remenen els del grup godó, ves quins noms, que si tal i que si qual, ves no? Ja se'n podrien donar vergonya del que van dient, que el tal Miradil Djalalov no s'ha queixat pas dels consells que li va donar, dic jo.

Ara ho acaba d'escriure al diari: Si no fos per ell el Barça no hauria guanyat els tres milions d'euros a l'Uzbekistan, que s'hauran cregut! Que ell si que és conegut pel món sencer, i de quina manera! Que sinó fos per ell això del Barça no ho coneixeria ningú, ves. I jo us dic que si el deixéssim fer a en ell ja seriem independents, tant clar que ho tinc, com els de l'Uzbekistan. Però les males llengües no van parar de dir que si usava la presidència del Barça per a fer carrera política, quines injúries, no?. Jo em vaig fer la foto amb ell a la vora de l'estàtua d'en Francesc Macià a la plaça Catalunya, ell sempre busca bona companyia, tot un savi. Primer amb els elefants blaus, que el van trair, després amb els rossells que deien que si se n'anava de juerga amb fulanes i tal, que també el van trair, ja no diguem del Tutumlu, cavernaris i companyia. Va i s'ajunta amb els de SI i va i també el traeixen, pobret, tan bona persona que és, i tant guapo. Si la gent li hagués fet cas i haguéssim tret els 68 diputats tal com ell n'estava persuadit -i jo- ja seriem independents, però les traïcions no paren, un màrtir. Sort que no es va deixar enredar per reagrupaments ni costodies, ves. Ara m'ha promès que els deu milions els invertirà en la campanya que tenim preparada ell i jo, que ell ja ho sap que jo sempre hi he cregut, sempre. I jo no el traïré.